

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

5. In Sa[n]ctis seruata substa[n]tiæ integritate, solam deformitatem perituram.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

bile est, eos retenturos, non certum. Vnde & Poëtæ cecinerunt, varia apud inferos monstra stabulari. Quòd si autem ne damnati quidem amplius erunt monstrosi, quid queruntur de eo, quod sunt ad tempus, corriget autem Resurrectio pro æternitate, quæ illis, si voluissent, iucunda fuisset?

Certius est, nihil fore in beatis sedibus monstrorum. *In-*
decorum quippe aliquid ibi non erit; ait Hippomensis antistes, *sed*
quidquid futurum est, hoc decebit, quia nec futurum est, si non dece-
bit. Resurgent igitur sanctorum corpora, sine villo vitio, sine villa de-
formitate, sicut sine villa corruptione, onere, difficultato. *In quibus*
tanta facilitas, quanta felicitas erit: quæ non esset, si aliquid ma-
li ibi esset; sicut neque in terris calamitatis poena esset, si mali
nihil esset. *Qua de causa ita,* alio libro disputans de capillis
reselectis, qui beato in numero, non in quantitate omnes reden-
tentur, ne totus hirsutus monstrum similis efficiatur, subiungit:
Neg, hoc ideo dixerim, quod aliquid existimet corpori cuiq, peritu-
rum, quod naturaliter inerat: sed quod deformè natum fuerat; non
utiq, ob aliud, nisi ut hinc quoq, ostenderetur, quam sit pœnalis con-
ditio ista mortalium; sic esse redditurum, ut seruata integritate sub-
stantia sola substantia deformitas pereat. Si enim statuam potest ar-
tifex homo, quam propter aliquam causam deformem fecerat, con-
flare & pulcherrimam reddere; ita ut nihil inde substantia, sed sola
deformitas pereat; ac si quid in illa figura priore indecenter extabat,
nec parilitati partium congruebat, non de toto, unde fecerat, ampu-
tare atq, separare, sed ita confusere uniuersum atq, misere, ut nec
fæditatem faciat, nec minuat quantitatem; quid de omnipotente ar-
tifice sentiendum est? Ergone non poterit quasq, deformitates hu-
manorum corporum non modo usitat as, verum etiam raras atque
monstruosas, quæ huic misera vita congruunt, abhorrent autem ab il-
la felicitate sanctorum futura, sic auferre ac perdere, ut quascunque
earum faciunt, & si naturalia tamen indecora excrementa substan-
tia corporalis nulla eius diminutione tollantur? Ac per hoc non est
macris pinguisusc metuendum, ne ibi etiam tales sint, quales, si
possent, nec hic esse voluissent. Omnis enim corporis pulchritudo est
partium congruentia, cum quadam coloris suavitate. *Ubi autem*
non est partium congruentia, aut ideo quid offendit, quia primum
voluissent;

V.

S. Augustin.
in Enchridio
c. 90. & 91.

922 Cap. LXIII. Monstra in celo nulla, in inferno multa futura,
est; aut ideo, quia parum; aut ideo quia nimium. Proinde nulla
exit deformitas, quam facit incongruentia partium; ubi & que pra-
ua sunt, corridentur; & quod minus est, quam decet, unde Creator
nouit, inde supplebitur: & quod plus est, quam decet, materia ser-
uata integritate, detrahetur. Coloris porro suauitas quanta erit, ubi
iusti fulgebunt sicut sol in regno Patris sui? Benè igitur sperent,
boni; bene sperent parui, quia nullus in celo erit Ioannellus;
benè sperent pallidi, & pallidae, quia roseum colorem acqui-
rent ibi, ubi omnia florebunt. Benè sperent macilenti, quia
ibi, non erunt extenuati. Benè pingues, quia ibi, ubi iusti ful-
gebunt sicut sol, (nam de his hic agit S. Pater) nullus aqualicu-
lus propenso sequipede extabit; pro flamma Auernali seruies
adeps impiorum.

VI.

S. Bonavent.
l. 4. dist. 4.

Atq; ut curiosis omnino satisfiat, libet apponere, quz D.
Bonaventura, in eundem D. Augustini locum scitè apposuit,
ut, inter monstra, discriimen faceret: In aliquibus, inquit,
membra gemina sunt. Ea verò vel principalia sunt membra, vel
minus precipua. Si precipua membra gemina sunt, duæ etiam ibi
animæ, atque ita duo corpora sciuncta resurgent. Sin bina, aut plu-
ra, que tamen principatum in corpore non obtinent, unum corpus
est, & unum resurget. In Hermaphroditis, quoniam virag, pars
paræsse in uno non posset, eo sexu resurget, qui in eo dominatur. Mô-
strum verò aliquando homo, partim bestia: tum si principales partes
hominis sunt, animamq; & vitam habuerunt, resuscitabuntur, ut
homo; secus, si bestiam representet. Quid ergo vult conqueri ho-
mo monstrosus? aut enim est monstrosus ad salutem; & tum
nihil eius resurrectioni obstat monstrositas; sed erit ad bre-
ue tempus deformis, ut eternum sicut sol fulgeat: aut ita vivit,
ut in ignem inextinguibilem sit projiciendus; & tum tironi
nihil forma sua proderit; benè quadrabit deformitas longè
maiore deformitate cooperienda, & aspicientibus alijs quo-
que tormentum allatura. Ut enim in celo, sensus oculorum
iucundissimo Christi, Matris eius, & ceterorum beatorum ho-
minum aspectu mirificè delectabitur; ita impudici damnatorū
ac lascivii oculi, metuendis monstris intuendis, identidem ter-
ribilem in modum cruciabuntur. Monstra autem erunt, si nou-

homines,